

[H. P. Jensen.]

Denne Frygt finder jeg overdreven, idet alle lokale Institutioner vil se deres Fordel i, at den lokale Presse er velunderrettet.

Saa fremsætter man en anden Anke, nemlig at en tvungen Avertering i Statstidende vil betyde forøgede Udgifter for en Masse Virksomheder. Heller ikke dette kan siges at have saa meget paa sig, som det let faar Udseende af. I Bilagene til Lovforslaget er det oplyst, at man regner med en samlet Merindtægt paa 70 000 Kr. Dette Tal fordelt over hele Landet kan paa ingen Maade virke afskrækkende, naar man opnaar det Gode, at Sagførere og Retsvæsen overalt holdes a jour med Indkaldelser og Meddelelser, der har offentlig Interesse. Dertil kommer, at en Mængde Institutioner er undtaget fra tvungen Annoncering i Statstidende, saaledes Sygekasser, Fortsættelseskasser, Andelskasser, alle Andelsorganisationer og Andelsproduktionsforeninger, Kartoffelmelsfabrikker samt Aktieselskaber, hvis Aktier ikke noteres paa Børsen. Ligeledes skal forskellige lokale Meddelelser, der ikke omfattes direkte af Lovforslaget, være undtaget fra Lovens Bestemmelser. Endelig er der en Ventil, som giver Statsministeren Adkomst til at forhandle med lokale Myndigheder, saaledes at der kan opnaas Dispensation i visse Tilfælde.

Lovforslaget kan derfor ikke siges at være byrdefuld for Befolkningen, det tager skyldigt Hensyn til alle Sider og sikrer først og fremmest, at det, der skal blive offentlig kendt, kan blive det. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale, at Lovforslaget ophøjes til Lov snarest muligt.

Den ærede sidste Talers Bemærkning om, at man var villig til at forhandle om Lovforslaget, henleder Tanken paa, hvordan Forhandlingerne gik sidste Gang, og da vi nu er kommet saa langt hen paa Samlingen, har jeg en vis Frygt for, at det vil gaa lige saadan i Udvalget denne Gang. Jeg skal dog for at svække lidt af denne Frygt henstille til eventuelle Modstandere, at man søger at finde hinanden saa tidligt, at Lovforslaget kan blive ophøjet til Lov inden indeværende Samlings Slutning.

Stein: Den højtærede Statsminister har allerede gjort opmærksom paa, at Lovforslaget i visse Henseender er blevet ændret, siden vi sidst beskæftigede os med det, men efter mit Skøn er det ikke derigennem blevet bedre. Det byder ikke nogen Fordel for Publikum, og det er direkte skadeligt for Pressen. Forslaget er stadig i høj Grad uklart, fordi det til syvende og

sidst er et Fortolkningsspørgsmaal, hvad der hører ind under det. Imidlertid er der maaske ikke i og for sig Anledning til at gaa meget stærkt ind paa Enkeltheder i dette Øjeblik. Det, som forekommer mig at være det væsentlige i Lovforslaget, er Tendensen, dette, at man, uden at jeg er i Stand til at se nogen virkelig Begrundelse for det, bryder med de Principper, som hidtil har været de bestemte for Anvendelsen af Statstidende. Med Hensyn til Tendensen vil jeg gerne citere nogle af de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget ved dets Forelæggelse i det andet høje Ting. Der siges her bl. a., at

„adskillige Bekendtgørelser, som frembyder megen Interesse for hele Offentligheden, ikke optages i Statstidende, medens det rigtige efter Ministeriets Opfattelse vilde være, at alle Bekendtgørelser, som er af almindelig Interesse for Offentligheden, optages i den til offentlige Bekendtgørelser bestemte Tidende, medens Bekendtgørelser, som kun har Betydning for en snæver eller lokalt begrænset Kreds, fandt Vej til den private og lokale Dagspresse.“

Se, allerede heri ligger der jo en Tendens, som er meget vidtfaavnende. Den ærede sidste Taler sagde, at man regnede med, at den Indtægt, der kunde tilflyde Statskassen, vilde være 70 000 Kr. eller saadan noget, men det er vist ganske umuligt at sige noget herom. Jeg har set Tidsskrifts-udtalelser — og her tænker jeg specielt paa et Tidsskrift, som udgives inden for Forsikringsverdenen —, hvor man regnede med, at der i Lovforslaget laa Muligheder for at gøre Statstidende til det største Avertissementsblad i Danmark.

Videre hedder det i de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget ved Fremsættelsen:

„Det vil frembyde ikke ringe Fordel for Offentligheden, at det fastslaas, at alle Bekendtgørelser, som er foreskrevet i Lovgivningen og de til denne knyttede almindelige Bestemmelser, skal optages i den til offentlige Bekendtgørelser bestemte Tidende og ikke i vilkaarligt valgte andre Dagblade, og for saa vidt der har været udtalt Frygt for, at nogle Institutioner fremdeles vil anse det fornødent at lade Bekendtgørelser af de omhandlede Arter optage i den private Dagspresse foruden i Statstidende og derved paaføres forøgede Udgifter, bemærkes, at Trangen til at lade Bekendtgørelser som de omhandlede optage tillige i den private Dagspresse uden Tvivl